

▣ XV AIEJI ▣ **WORLD CONGRESS** ★ **CONGRÈS MONDIAL**

▣ III ESTATAL ▣ **CONGRÉS DE L'EDUCADOR SOCIAL** ★ **CONGRESO DEL EDUCADOR SOCIAL**

BARCELONA - 6-9 JUNY 2001

PARLAMENT DE CLAUSURA BARCELONA 9 DE JUNY DE 2002

Federico Armenteros
President de la Federació Estatal
d'Associacions Professionals d'Educadors Socials (FEAPES)

AMB EL SUPORT DE:

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

*Barcelona,
la ciutat de les persones*
Ajuntament de Barcelona

Socrates

AMB EL PATROCINI DE:

Bon dia. Encara que sembli mentida, estic descol·locat, us ho volia comentar. També m'agradaria dir a tots els presents a la taula que aquesta és la taula presidencial. Hi som tots, els presidents, no? Falta algú més?

Ara m'agradaria donar les gràcies a la desapareguda Associació Professional d'Educadors Socials de Catalunya (APESC), i especialment a Teia Fàbrega i a Rafael López, que es troben al meu costat i que són els que han fet possible que avui siguem aquí.

També vull fer una advertència a tots els presents. Això meu és pur teatre, i aquests dies he perdut tots els papers.

No voldria deixar passar l'oportunitat del micròfon sense haver dut a terme una de les nostres funcions principals, és a dir, sensibilitzar i donar veu als que no en tenen. Durant tots aquests dies hem estat treballant en l'interculturalisme, en el respecte, en posar-nos en el lloc d'altres persones, en afirmar que "el sud també existeix". I ara m'agradaria insistir en què les dones, les educadores, també existeixen, en què les persones diferents també existim.

La part més important de les organitzacions és aconseguir que el major nombre de persones possible s'involucri i participi activament en el procés. Ens trobem en un moment històric. Les organitzacions i la figura de l'educadora i de l'educador socials van prenent forma. Estem construint el nostre futur. Hem estat capaços d'arribar fins aquí gràcies als nostres propis mèrits.

La Federació assoleix el seu destí. La junta directiva a la qual represento també assoleix el seu destí. Ara és el moment, dintre del marc d'aquest congrés estatal i internacional, de presentar oficialment els plans de futur. El nostre vaixell és per aquests móns de Déu, amarrat al port. Prou ens ha costat d'arribar fins aquí. Hem hagut d'aprendre moltes coses durant la travessia, hem fet aigües, hem hagut de treure l'aigua del vaixell, hem hagut de remar i, fins i tot, hem hagut de fer anar algunes màquines, però al final hem arribat.

Traspassem el nostre llegat a la nova Federació estatal, i ens agradaria demanar-vos que ens escoltéssiu i que donéssiu continuïtat a allò que no hem pogut aconseguir, és a dir, a l'homologació. Així, doncs, esperem que aquesta homologació sigui un dels reptes de treball de la nova Federació.

I ara, si m'ho permeteu, m'agradaria passar als agraïments, amb unes quantes referències històriques. Voldria donar les gràcies, i de passada recordar, a totes aquelles persones que han passat per la presidència com a representants de les seves organitzacions i dels seus territoris respectius.

Evidentment, en primer lloc he de felicitar a Iñaki Rodríguez (Euskadi), que va ser el primer president de la Federació, encara que llavors no era una federació sinó que era una altra cosa¹, a Oscar Ekai (Navarra), a Elena Labairu (Navarra), a Néstor Sangroniz (Euskadi), i a les seves respectives associacions per haver-hi invertit el seu temps, feina i il·lusió. Ara que em toca a mi, fins i tot m'atreviria a dir que s'hi van deixar un bocí de cor.

La Federació estatal deixa, o millor dit traspassa, la implantació de la diplomatura en gairebé tot el territori (encara queden algunes comunitats autònomes sense diplomatura), la integració activa a l'Associació Internacional d'Educadors Socials (AIEJI), cinc congressos (el primer a Navarra, el segon a Múrcia, el tercer a Madrid i el quart i cinquè, el mundial i l'estatal, celebrats a la vegada a Barcelona), dos col·legis i les seves respectives organitzacions, i tot el potencial humà i la il·lusió de continuar construint i sumant objectius.

M'haureu de permetre que faci també un canvi simbòlic, ja que em sembla que els símbols sempre són de gran ajuda. Al teatre en fem servir molts. Així, doncs, m'agradaria cridar a la presidenta de la nova Federació per tal de lliurar-li el vaixell que haurà de continuar fent anar.

FLOR HOYOS

Presidenta de l'Associació Estatal de l'Educació Social

Bon dia. Voldria agrair, en primer lloc com a educadora, i després com a presidenta de la nova organització estatal, la feina que ha dut a terme la gent a FEAPES abans de la presidència de Federico, i també agrair la tasca de Federico, el seu coratge, els riscos que ha assumit i la seva gran inconsciència, que ha permès tot allò que molta gent pensava que era impossible d'aconseguir. El repte que deixa a la nova junta directiva en general, i l'encàrrec que m'ha fet a mi en particular són molt importants i molt difícils d'acomplir, però pensem que amb tot el que ja s'ha fet, i més si som capaços d'obrir i tancar d'altres portes, ho podem aconseguir.

Aquest projecte s'ha dut a terme amb el recolzament de la Comunitat Europea.

El contingut d'aquest projecte no reflecteix necessàriament les opinions de la Comunitat Europea, ni implica cap responsabilitat per part seva.

¹ Es refereix a la Coordinadora Estatal d'Associacions d'Educadors Especialitzats que va sorgir d'una primera Coordinadora d'Escoles i Associacions d'educadors especialitzats.